

બાને વહાલ કર્યું તો દાદાજી પાસે વાર્તા સાંભળી

માનવતા

ભાસ્કર વ્યૂઝ, બારડોલી

અપરિચિત મુલાકાતીઓના હુકાળા સ્પર્શ, સમયદાન અને નિસ્વાર્થ ભાવથી વરિલોના હૃદય ગદગદીત થઈ ગયા હતાં. વિદ્યાર્થીઓએ તેમના ખબર અંતર પૂછ્યા, એમના જીવનની યાદગાર -ણોને જીવંત કરી, માણી અને પોતાના મોબાઈલ ફોન દ્વારા તેમના પરિચિતો સાથે વાતચીત પણ કરાવી. વિદ્યાર્થીઓએ પણ અનુભવ્યું કે અહીં રહેતા વરિલો ખુશ મિજાજ હતાં અને એમને એ વાતનો સંતોષ હતો કે તેઓ સન્માનપૂર્વક પોતાની જિંદગી પોતાની શરતો પર જીવી રહ્યાં હતાં. ત્યાં સુધી કે શારીરિક અનમતાઓ હોવા છતાં પણ તેઓ હસવા અને

હસાવવામાં સ-મ હતાં. દાદા બાની એકલતા દૂર કરવા આવવાની વિનંતી સાંભળી વિદ્યાર્થીઓના હૃદય દ્રવી ઉઠ્યા હતાં.

જ્યારે વિદ્યાર્થીઓ તેમને ફળો અને બેસવા માટે ખુરશીઓની ભેટ આપી તો આશીર્વાદના વરસાદથી તેમનો ભીંજીવી નાંખ્યા. એક વિદ્યાર્થીને બાએ હાથ પકડી બાજુમાં બેસાડતા તેઓના રૂવાટા ઊભા થઈ ગયા અને અનુભવ યાદગાર બની રહ્યો. આ મુલાકાત વિદ્યાર્થીઓ માટે આંખ ઉઘાડનાર રહ્યો અને તેમણે પ્રશ્ન લીધું કે પોતાની આસપાસના વરિલોને કોઈ પણ રીતે અન્યાય થવા ન દેશે. સૌએ દીપાવલી નિમિત્તે ફરી પાછા દાદા બાને મળવા આવવાની સંપર્ક કર્યો.

વિદ્યાર્થીઓએ વૃદ્ધના સ્વચ્છનો સાથે મોબાઈલ પર વાત કરાવી દાદાની મિત્રા માણી હતી. તસવીર હેરેન્ડ્રિહ બારડ